

4541 27. Febr. 1889: i Beh. af Lovf. om Udvid. og Forandr. ved den nordjæll. Jernb. 4542

har hørt. Det er altsaa Nødvendigheden, der vil fremfalde den.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Det er naturligvis en Anbefaling, men ubetinget den bedste er det ikke. Det ærede Medlem ser lidt anderledes paa Sagen end jeg og er noget nærmere ved det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds. Jeg siger, og jeg er overbevist om, at anlægger man Banen privat, kommer man til at forlænge den, det bliver uimodstaaeligt. Da jeg er af den Mening, at Staten selv bør bygge Banen, skal man ikke lade den anlægge privat og saa senere komme til at indløse og forlænge den. Jeg erkjender, at der vel kan være Tale om og bør være Tale om at anlægge en Kystbane — og det har jeg sagt i Dag, og det ligger nær — men det, som jeg ikke kan erkjende, er, at Staten ubetinget skal gjøre den Forretning, der betaler sig bedst. Jeg erkjender, at det er det private Synspunkt, men jeg erkjender det ikke for at være Statens Synspunkt. Jeg siger, der maa fra Statens Synspunkt være andre Opgaver paa Jernbanevæsenets Omraade, som ere mere paa-trængende, og som man bør løse, selv om Anlægene ikke kunne paaregnes at betale sig. Om det nu vil ske eller ikke, kan jeg ikke sige, men jeg erkjender blot ikke, at man kan sige, at da dette eller dette Anlæg betaler sig, skal Staten derfor gjøre det. Der kan være andre Formaal for Staten, som man bør maa komme til, selv om de betale sig mindre godt; det kan det ærede Medlem ikke faae mig fra.

Berg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgshro): Er det for en kort Bemærkning?

Berg: Det er for et Par Bemærkninger.

Formanden (Høgshro): Dertil hører Thingets Samtykke, men hvis Ingen forlanger Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet, og det ærede Medlem har Ordet.

Berg: Det ærede Medlem fra Ribe (Bustf) var saa nedladende at rette nogle Bemærkninger til mig. Han mente, han havde kaldt mig frem ved, at jeg havde noteret mig hans „Hør“ under det Foredrag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) holdt. Det glæder mig, at det ærede Medlem har bemærket, at jeg noterede mig hans „Hør“, og jeg haabede ogsaa, at det skulde have den Virkning paa ham; thi det interesserede mig at høre den Udvikling i Foredraget, hvortil det ærede Medlem sagde: Hør. Det ærede Medlem var saa venlig at indlede sit Foredrag med at berette, at jeg var som oftest slet underrettet og derfor sagde saa meget, som kun passede slet. Jeg takker det ærede Medlem for dette Vidnesbyrd. Jeg betvivler ikke, at et saa fremragende Medlem med den dybe Indsigt i vore Anliggender, med den Arbejdsevne og den Flid, som det ærede Medlem udfolder, har en fuldstændig real Bemyndigelse til at indtale en saadan Dom over sin Kollega fra Kolding (Berg). Jeg erkjender fuldt ud det ærede Medlems Berettigelse dertil, og jeg gjør det saa meget mere, som jeg erkjender det ærede Medlems høie Overlegenhed paa alle Punkter. Jeg forundrede mig iøvrigt over hans Foredrag; thi jeg tør ikke paastaa — men Feilen ligger maaste hos mig — at dette Foredrag bar særlig Præg af en rigtig Indtrængen i det Spørgsmaal, hvorefter her er Tale. Det afvandt os ikke nye Sider for Betragtningen af denne Sag, men det kom jo siden — sagde det ærede Medlem — thi han vidste forud, at han fik med Sagen at gjøre. Det er jo noget Andet. Jeg skal bemærke til det ærede Medlem, at hans Forklaring angaaende mit Standpunkt — han tog jo Ordet efter Opfordring fra det ærede Medlem fra Veire (Holstein-Ledreborg), saa han havde jo et Hverv, som han skulde betænke i Overensstemmelse med det, han sagde „Hør“ til — berør paa en ganske mærkelig Misforstaaelse. Jeg skal ikke omtale, hvad der er sagt i noget Udvalg, men jeg har nu hørt det ærede Medlem fra Veire og hans — ja, jeg tør vel ikke sige — Adjutant fra Ribe, tale vidt og bredt særlig om Finantsudvalgets For-